

Josep Gironès Escriptor

«L'ANARQUISME FILOSÒFIC S'HA MENYSTINGUT»

Entrevista

L'escriptor de la Fatarella desgrana les maldats, però també les bondats del moviment a la novel·la 'La doble mort d'un anarquista'

L'escriptor Josep Gironès, a casa seva al Catllar, divendres passat. FOTO: PERE FERRÉ

GLORIA AZNAR
EL CATLLAR

Josep Gironès (La Fatarella, 1954) ha publicat divuit llibres. En l'àmbit de novel·la històrica en destaquen *La cabana*, *El major tresor*, *Viure sense el fill* i *Presidi major*. Ara, amb *La doble mort d'un anarquista* (Pagès Editors), d'alguna manera torna allà on va quedar *La cabana*, per explicar el moviment anarquista des de la visió més violenta fins a la més afable. Una novel·la amb la qual repassa més d'un segle d'història, que s'inicia amb l'atemptat al Gran Teatre del Liceu de Barcelona. El llibre es presenta aquest dimecres dia 16 a la Llibreria La Capona, de Tarragona (19.30 hores), de la mà del llibreter Josep Rovira.

L'ideal de bondat, de bellesa i de servei als altres no concorda amb la idea que històricament es té de l'anarquisme.

Coneixem la història que ens han explicat les versions oficials, que normalment difereix bastant de la realitat. L'anarquisme és una doctrina de servei, de cooperació, de companyonia, de generositat, malgrat que durant la Guerra Civil Espanyola hi va haver actuacions extremes que d'alguna forma volien respondre a altres actuacions extremes que es van produir a partir del Cop d'Estat.

Però abans de l'alçament del 1936, ja als anys vint Barcelona semblava Chicago amb els pistolers.

El moviment violent és la resposta a la violència de la patronal i de la Guàrdia Civil contra el mateix anarquisme. Perquè aquest moviment fa trontollar la forma de ser d'un Estat que té distribuïda la riquesa entre 400 famílies que ho dominen tot. I qualsevol persona, partit polític o sindicat que faci trontollar aquest repartiment es converteix en enemic de l'Estat.